

la humanitat

Any II : Núm. 356

Barcelona, divendres, 30 desembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647

Impremta: Muntaner, 49 :--: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

FIGURES DEL PARLA- MENT DE CATALUNYA



JOSEP COMPANYS

EL DESCARRILADOR DE TRENS

Matuschka serà lliurat a la policia hongaresa

Però Austria ha imposat la condició que no se'l condemni a mort

Viena. — Degut a les gestions diplomàtiques que han estat tramitant-se des de fa temps, les autoritats austríques han acordat lliurar a les hongareses l'assassí Matuschka, autor de diversos atemptats contra ferrocarrils, i que estava reclamat per Hongria a conseqüència de l'atemptat comès contra un tren, a la línia de Bja Torbaggy.

Matuschka, en ésser perseguit llavors per la policia hongaresa, va poder fugir a Àustria, on està abolida la pena de mort. Les autoritats austríques han consentit lliurar Matuschka, però amb l'expressa condició que no se li aplicarà la pena de mort. Les autoritats hongareses han acceptat la proposició, i el lliurament del delinquant s'efectuarà dins pocs dies.

Des de les Corts Constituents

S'han aprovat els pressupostos! S'ha guanyat el "quorum". La minoria radical i els grups agraris i cavernícoles estan consternats. Entre els socialistes i els diputats de la Federació d'Esquerrers hi ha un gran optimisme. La votació havia preocupat al Govern. La majoria es mostrava des de fa un temps distreta, fatigada. S'ha guanyat per 26 vots, però si no s'arriba a apretar de valent, aquests vots es perdien tan fàcilment per absències alladades?

Cal preguntar, però: Si ara, que governen els grups de la Federació d'Esquerrers (puix la minoria catalana que no governa ha estat sempre, però, fidel al Govern) hi ha aquestes temences i dificultats, amb tot i que en el Govern hi són també els socialistes, què passarà el dia que aquests deixin el Poder i es lliuri el Govern als grups d'aquella Federació?

Perquè els socialistes podran ajudar-lo, però mai se sentiran tan obligats a la disciplina governamental.

Tot això indica que un govern de Federació d'Esquerrers solament podria ésser un Govern de mesos. Per a obtenir després del Decret de dissolució i anar a les eleccions, o transformar-se en Govern de concentració republicana.

Aquesta vegada, el senyor Eduard Ortega Gasset no ha quedat gaire bé. El senyor Prieto l'ha tractat amb duresa, valent-se d'unes informacions no prou exactes que el senyor Ortega i Gasset esgrímia.

Però Ortega i Gasset és un diputat d'esquerra, netament d'esquerra, que ve realitzant una campanya laudable.

Avui ha sortit del Congrés un xic malhumorat.

—I doncs, Ortega?

—Res: Un altre dia l'hi explicaré al senyor Prieto. Aquest és un govern de camaraderia. Ni amb força, els treuran del banc blau.

—Home!

—Sí... Els ministres més fracassats ho són des del primer moment de la República. I no parlo de Prieto, sinó d'altres.

—Voleu dir...?

Però Ortega i Gasset ja no diu res. Amb un gest nerviós penetra a la porta gítratoria i s'allunya...

Festes! Es tanca el Parlament fins a nova ordre. Ja feia falta. Els diputats surten atropelladament, amb la joia a la cara. Semblen els col·legials, al començament de les vacances...

EL TERRORISME REVOLUCIONARI EN ACCIO

La troballa, casual, d'una fàbrica d'explosius, permet reconstituir tot un pla revolucionari

Per les casernes de Barcelona ha estat feta propaganda anarquista, repartint-se exemplars de diaris clandestins dedicats a la tropa

UN FET MISTERIOS

Tal com vàrem dir ahir, a darrera hora, els veïns de la casa número 633 del carrer de Mallorca quedaren sorpresos en sentir una explosió que sortia dels baixos d'aquella casa, que està situada entre els carrers de Meridiana i Navas de Tolosa.

Immediatament la parella de la guàrdia civil que presta servei per aquells voltants es personà en aquell lloc i fou rebuda per tres joves que vestien decentment, els quals manifestaren als guàrdies que, efectivament, allí havia esdevingut l'explosió, però que no havia causat cap dany, com podien comprovar.

Afegiren que es dedicaven a la construcció de joguines, i que una d'aquestes, que es fan explosives per als focs anomenats japonesos, havia esclatat, però sense danys ni lesions per a ningú dels que s'hi trobaven.

Aquestes paraules i la serenitat amb què s'explicaven els habitants d'aquest local, aconseguiren convèncer la parella de la guàrdia civil, la qual es retirà d'aquell lloc.

LA FUGIDA

Moments després, la mateixa parella va veure com sortia de la tenda ja esmentada l'auto que hi havia, que era el número 11.950 de la matrícula de Barcelona. Un cop el cotxe al carrer, hi muntaren precipitadament els tres desconeguts, els quals empenyeren una marxa rapidíssima, després de tancar la porta de ferro de la tenda.

La manera precipitada de marxar i en veure que un d'aquells individus portava una mà embolicada, així com la fetor de sofre que sortia del local, féu sospitar, amb fonament, la guàrdia civil, la qual avisà immediatament la policia del que passava i la direcció que l'auto havia emprès.

LA POLICIA PERSEGUEIX ELS FUGITIUS

De la Direcció es donaren les ordres oportunes per tot arreu. Parelles de la guàrdia civil, especialment de Montcada, recorregueren les carreteres per detenir l'esmentat auto. També sortiren de la Direcció tres autos ràpids per empaitar els fugitius.

Com que l'auto dels desconeguts havia pres la direcció de la carretera antiga de València, o sigui cap a Montcada, un dels autos de la Direcció arribà fins a la parella de l'entrada de la carretera de Montcada, la qual digué que, per telèfon, havia rebut ja l'ordre, però que per allà no havia passat.

ES TROBAT UN GRAN DIPOSIT DE BOMBES I ARMAMENT

Altres agents de policia, amb el cap superior al davant, es personaren a la casa número 633 del carrer de Mallorca, i procediren a obrir la botiga.

Entraren els agents en la casa i a la cuina es van veure sorpresos per la instal·lació d'un laboratori muntat amb tota mena d'aparells.

En una altra habitació que dona a un pati petit, trobaren cinc caixes clavades i sense direcció, però al damunt hi havia la paraula "Fragil". En una altra habitació hi havia algunes bombes de diverses formes i alguns túbils per a la fabricació d'aquesta mena d'artefactes.

També s'incautà la policia de diverses armes llargues i curtes, així com de municions de tota mena per aquestes armes.

Un veritable arsenal és el que es trobà en aquell lloc, i imposava de veure totes les bombes que hi havia reunides.

INVENTARI DELS ARTEFACTES TROBATS

Com que la casa estava mancada de llum artificial, abans de procedir a un recompte, es volgué, per ordre superior, assegurar-se que no es produís una explosió, per la qual cosa es manà portar uns llums elèctrics, i així, es procedí a comptar i retirar d'aquell lloc tot el que es trobà.

Segons el recompte efectuat pels agents, a la casa hi havia: quatre rifles, deu carrabines, un remington, un mauser, uns mil metres de ble, 50 quilos de dinamita negra, tres caixes de pólvora negra, dos mil detonadors i mil bombes de diferent mena i grandària. Ultra això, hi havia una gran quantitat d'armes curtes i municions per a aquestes armes. Les cinc caixes que estaven ja clavades i preparades per a enviar, contenien bombes carregades, amb llurs respectius blens.

ELS TERRORISTES FUGEN

Mentre els agents de policia estaven a la casa fent el recompte d'allò que



—No sé perquè ens volen treure el sou! Nosaltres, ens conformem amb ésser clero laic si ens el mantenen!

HA PASSAT L'HORA DELS HITLERIANS?



ADOLF HITLER

ei cabdill "nazi" que fa desesperats treballs per a tornar a l'amistat de Gregor Strasser, davant la possible descomposició del seu partit

DEMA, DIA 31

Farà mig segle que morí Gambetta

Demà, dia 31 de desembre, s'acompliran cinquanta anys de la mort de Lléó Gambetta.

França li retrà un homenatge. Fill de la Revolució, Gambetta consagrà tota la seva vida a la defensa en l'exterior i a l'evolució política del país en l'ordre interior, mitjançant la implantació de lleis de caràcter verdaderament republicà.

Orador eloqüent, polític hàbil i energic, fou un ardit patriota, les virtutats del qual ha sabut enlairar i conservar la nació francesa. Els seus brillants discursos, com a portaveu de les extremes esquerrres, contribuïren als basaments del sòlid règim republicà de França.

La grip

Londres. — L'epidèmia de grip està causant grans estralls a tot el país. Es fa observar que a Plymouth i Birmingham als serveis de correus es troben desorganitzats a causa de les nombroses baixes entre el personal.

RIZAL, HOME SIMBOL

El dia 30 de desembre de l'any 1896, fou afusellat a Manila el patriota Josep Rizal, nom prou conegut, de tots els homes generosos que abominen l'ofegament de l'ideal per la tirania.

Damunt l'arxipèlag filipí planaven aus de rapinya que, sota la capa d'un cristianisme fals, oprimien i estrangulaven el poble, a profit de les baixes apetències personals o de colla, o de clientela. El militarisme i el clericalisme tenien llur respectiva encarnació en la figura del Bisbe de Nozalea i d'aquell general, Polavieja, hipòcritament anomenat cristià, que fou després molt grat — sorpreses irrisòries que té la vida — als elements regionalistes de sentit burgès.

Josep Rizal, filipí il·lustre, home de provat talent i de vera sensibilitat patriòtica va esborronar-se d'horror davant dels mals que suportava el seu país i va recollir-los tots en un llibre magistral de la veracitat que destil·la: "Noli me Tangere".

Aquell llibre, de justa ressonància universal, fou la sentència de mort del gran patriota. El "general cristiano", que ho devia ésser tant com Feng-Yu-Siang, i el prelat, venut en cos i ànima a la Companyia de Jesús, varen coincidir en què calia suprimir Rizal. I Rizal fou suprimit.

I com totes les felonies, les immoralitats i els crims comesos per les sangoneres de la nació espanyola, els botxins de Rizal, digueren que era en nom d'Espanya que actuaven. Si que ho era. Però era en nom d'aquella Espanya tèrbola, inquisitorial, prostituída, desmàzrada, rústega, incomprendible i rutinària, que va començar de morir a Cavite i va tenir el seu "Finis Hispaniae" a Annual i Mont-Arruit. El cadàver insepult d'aquella Espanya, assassina de Rizal, com de Ferrer, com de Layret i Seguí, va seguir governant-nos fins anys i anys. Però tothom ho veia que era un cadàver i la dictadura amb els seus desgavells, no foren altra cosa que emanacions pestilencials de l'Espanya moria.

Aquella Espanya dels Pizarro i els Cortès, dels Narvaez i els González Bravo, dels Arlegui i els Anido, va ésser sepultada com mereixia, el 14 d'abril de 1931. Al seu lloc hi renàix una altra Espanya que ha provocat "visques" públiques a Catalunya, tant com l'altra havia suscitat "moris". L'Espanya d'avui, republicana, civil, laica no afusellaria Rizal, sinó que hi portaria de poder a poder, d'igual a igual i atorgaria a les Filipines una amplíssima autonomia. Aquella autonomia que endebades reclamava Pi i Margall, entre increpacions patriòtiques, per a les colònies que, escoltant-lo a ell, no s'haurien perdut per a la metròpoli.

Amics de Catalunya! Glòria a Rizal, el patriota, el màrtir! La memòria de Josep Rizal, home símbol de la lluita a mort per la llibertat, deu ésser per a tots nosaltres estimul, mirall i exemple!